

KÖZGAZDÁSZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

XV. ÉVFOLYAM, 3. SZÁM

80 FILLÉR

1973. MÁJUS 10.

Vetélkedtünk

- I. Ker. kar
- II. Ipari kar
- III. Ált. kar
- IV. I. évfolyam

Eredmények — feladatok

TDK országos szinten

Május 3—5-ig Zalaegersze- gen, a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán rendezték meg a XI. Országos Tudományos Diákköri Konferenciának közzgazdasági szekcióját. A konferencián egyetemünk hallgatói mellett részt vettek a Pénzügyi és Számviteli Főiskola, a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Főiskola, a Budapesti Műszaki Egyetem, a Külkereskedelmi Főiskola, az Élelmiszeripari Főiskola, és a Közelkezdési és Távközlési Műszaki Főiskola tudományos diákkörei.

Ez alkalommal ítélték elő- szőr oda a Közzgazdasági Társaság által felajánlott Szeche- nyi vándordíjat. Három szem- pontot vettek figyelembe: hány dolgozat készült az in- tézményi TDK-konferenciára, hány érkezett az országosra, és milyen helyezéseket szereztek.

A Zalaegerszezen szerzett pontok versenyében 84 pont- tal mi szerepelünk az első he- lyen, öt ponttal megelőzve a PSZF-t.

De a hármas követelménynek idén a Pénzügyi és Számvite- li Főiskola felelt meg legjob- ban, öket érte ez a megtiszté- lő kitüntetés.

Sokat kell tennünk még a TDK-mozgalom kiszélesítésé- ért. Nemcsak mennyiségben, de minőségben is változtatnunk kell újjászervezendő tudomá- nyos diákkörünk munkáján. A TDK-ból a „K”-betű ugyanis legtöbb dolgozatunk esetében csak formal. Legtöbben egye- dül vagy egy oktató segítségével készítik el. Hogyan lehet előrelépni?

A szekciósülésekkel egyidő- ben a Múvelődésügyi Minisz- térium Felsőoktatás-politikai Főosztálya és a KISZ KB Egyetemi és Főiskolai Osztá- nya által készített tézisek kap- csán vitatkoztak a konferen- cián részt vevő egyetemi ve- zetők. TDK-felelősök, a Múve- lődésügyi Minisztérium, a KISZ KB és a Közzgazdasági Társaság küldöttei.

A téma nagyon aktuális. Szervezettebbé kell tenni a

TDK-munkát. A diákkörök kapcsolódjanak be a Közzgaz- dasági Társaság, a MTESZ és a többi tudományos társaság munkájába, ismerjék meg vál- lalataink tevékenységét. Vál- laljanak részt a tanszékek ku- tatómunkájában, s a jól szer- vezett diákkörök vonják be munkájukba a „középszerű” hallgatókat is.

A feladatok érdekében or- szágos koordinációs bizottság jön létre, de saját házuk tá- ján — ha segítséget is kapunk — csak magunk seperhetünk.

A Múvelődésügyi Minisz- térium irányelvei szerint diákkört az azonos tudomá- nyos érdeklődésű hallgatók szervezhetnek. A vitán azon- ban az egyetemek képviselői a tanszéki kezdeményezést hangsúlyozták, szervezési és szervezeti okok miatt. Véle- ményem szerint diákkörünk szervezése felett oktatói KISZ- szervezetünknek lenne célsze- rű védnökséget vállalni. A kör- rök választott témáiknak meg- felelően hívják meg oktatói- kat. Előadókat, vitapartner- ket ajánlott fel a Magyar Közzgazdasági Társaság Fialal Közzgazdászok Bizottsága, és a

MTESZ. E szervezetek közre- működését igényeljük a kon- ferenciák előkészítésénél is. Vállalati találkozók, szak- mat filmekkel, effektív közz- gazdasági munka elvállalásá- va, színesebbé, színvonalasab- bá tehető a TDK-mozgalom.

Különösen nagy hangsúlyt kapott a vitán a tudományos társaságokkal való kapcsola- tok felvétele. Ezek a kapcsola- tok társadalmi munkán ala- pulnak, és szinte kimeríthetel- len lehetőségeket kínálnak. Az eddig említettek kivül se- gítségét kaphatnánk a dolgoza- tok publikálásához, de talán még fontosabb, hogy segít át- haladni a nehézségeket a vég- zés után a munkahelyre való beilleszkedésben, a tudomány- nyal való állandó lépéstartás- ban (vizsgálatok szerint, aki az egyetem után tíz évvel nem kezd el a posztgraduális ta- nulást, 15 év múlva egy szak- munkással lesz egyenlő a tu- dása).

Tudományos érdeklődésű hallgatóink már harmad-, ne- gyedéves korukban tagjai le- hetnek e társaságoknak, illet- (Folytatás a 3. oldalon)

PÁLYÁZATI HIRDETME NY

A Marx Károly Közzgazdasá- gtudományi Egyetem

- Nyugati Nyelvi tanszék 1 fő (angol szakos).
- Pécsi kihelyezett nappali ta- gozatra:
- Módszertani tanszékesoport 1 fő
- Piacszervezési tanszékeso- port 1 fő
- Közzgazdasági tanszékesoport 1 fő
- Idegen nyelvi tanszékeso- port 1 fő (angol—orosz sza- kos).

A pályázati feltételeket a 1014/1970. (V. 10.) Korm. sz. ha- tározat tartalmazza (Múvelődés- ügyi Közlöny 1970. évi 11. sz.). A pályázatokat a közztételtől szá- mított 21 napon belül kell a Marx Károly Közzgazdaságtu- dományi Egyetem személyzeti cso- portjához (Budapest, XI. Dimit- rov tér 8. II. emelet 273/a.) el- juttatni.

KÖZPONTI KÖNYVTÁR:

Angol nyelvismertű bármely szakos részére. Előny: számítá- stechnikai érdeklődés.

Budapest, 1973. május 4.

Dr. Szabó Kálmán rektor

Továbbá pályázatot hirdet a: Szolnoki Kilián Repülő Tisztis- kola 1 fő pol. gazd. tan tanár Tanárképző főiskola Szeged 2 fő pol. gazd. tan tanár Tanítóképző Intézet Győr 1 fő pol. gazd. tan tanár.

Jelentkezz a szakkollégiumba!

Elsősök!
A jelentkezés egy kérdőív kitöltésével történik, ame- lyet a Veres Pálné utcai és a Makarenkó utcai diákbiz-ottságnál kell leadni. Részletesebb tudnivalók a kérdő- íven találhatóak.
Jelentkezési határidő: május 20.

KISZ-küldöttértekezlet

FELELŐSSÉGGEL, KOMMUNISTA LELKESEDÉSSEL

Sokszorososan felerősödött nemzeti ügyé vált az ifjúsággal való foglalkozás az utóbbi időben. A szocializmus jelenlegi szakaszának építésében jelentős feladatok hárulnak az if- júságra. Egyetemünk KISZ-szervezete eddigi jó munkájával egy évre elnyerte a KISZ KB vörös vándorzászlaját, amit további eredmé- nyek felsorakoztatásával szeretne megtartani. A feladatokat most e küldöttértekezletnek kell konkretizálni, felelősséggel, kommunista lelkesedéssel kell határozatokat hozni. — E gondolat jegyében nyitotta meg Szarvas László, a pvb tömegszervezeti felelőse, a küldött- értekezlet elnöke, április 25-én az egész napos tanácskozást.

Köszöntötte a megjelent vendégeket, Barabás Jánost, a KISZ KB egyetemi és főiskolai osztályának vezetőjét, dr. Alföldi Árpádot, a KISZ Budapesti Bizottságának titkárát, Fá- bián Andrást, a KISZ IX. kerületi Bizottságá- nak titkárát, Veres Gábort, a KISZ Budapesti Bizottságának munkatársát, Selmecei Lajos, az egyetemi pvb szervező titkárát, megbízott pb-titkárát, Gondi Józsefet, a pvb agit.-prop.- titkárát, Kolarik Amáliát, a gazd. földrajz tanszék oktatóját és Kolacsek Andrást, a ker. kari pártalapszervezet titkárát.

Elsőként a KISZ-bizottság beszámolóját tárgyalta a küldöttgyűlés. Az írásos anyagot — mely mozgalmi életünk minden főbb terü- letével foglalkozik, és értékeli a legutóbbi kül- döttgyűlés óta végzett két éves munkát —, va- lamennyi küldött előre megkapta. Az ehhez fűzött szóbeli kiegészítésben Németh György, a KISZ-bizottság titkára a kari küldöttérte- kezetek tapasztalatait ismertette. Három kér- déskör alakult ki a kari küldöttgyűléseken; a politikai nevelő tevékenység, a szakmai tanul- mányi munka és a szervezeti fegyelem prob- lematikája. Az első témával kapcsolat- ban a vb levelet intézett a küldöttér- tekezletre, amelyben az alapszer- vezeti kérdések megvitatására, a mun- ka javítására vonatkozó javaslatok tétel- lere szólított fel. Ezt sajnos nem minden- hol beszélték meg, viszont a kapott válaszok- ból kiderült, hogy a kari vezetőségek irányí- tó tevékenysége nem kielégítő. Érezhető a re- szortértekezletek hiánya. Ezen a téren mind az alapszervezetek, mind a kari vezetőségek részéről van javítanivaló. A tanulmányi munka területén elsősorban a tanszéki kap- csolatok hiánya merült fel, ami a tanszéki diákképviselő problémájának megoldását sürgeti. A szervezeti fegyelem kérdését az előbbivel szoros összefüggésben vetették fel, hangsúlyozva a kettő közötti kölcsönhatást, és a felelősség kérdését.

A beszámolóhoz harmincketten szóltak hoz- zá. (Néhány hozzászólást részletesen ismerte- tünk lapunk belső oldalán.) A küldöttértekezlet tartalmas munkájával, komoly felelősséggel kiemelkedik az egyetemünk küldöttértekezle- teinek sorában. Ezután a küldöttértekezlet el- fogadta a beszámolót a szóbeli kiegészítéssel együtt, valamint a határozati javaslatokat is néhány módosítással.

Következő napirendi pontként a működési rend módosítását vitatták meg a küldöttek. Elmondhatjuk, hogy igen alaposan megvitatott működési renddel rendelkezünk. Az első évfolyammal kapcsolatos szervezeti kérdések té- májában alakult ki különösen nagy vita, pon- tosabban, hogy bekerüljön-e a működési rendbe, hogy csak a küldöttek választhatók. Végül ez is bekerült, és a küldöttértekezlet el- fogadta a működési rendet.

Kellemes napirendi pont következett ez- után — jutalmazás. Egy korábban elmaradt KISZ-kitüntetés átadására került sor először; Farkas Istvánnak, dr. Alföldi Árpád, a KISZ Budapesti Bizottságának titkára nyújtotta át az aranykoszorús KISZ-jelvényt. Kitüntető oklevelet kapott Kun András, Koncz Katalin, Szücs Erika és Veres Pál. Tizenötven elismerő oklevelet, és sokan írásbeli dicsőretet kaptak.

Végül a választásokra került sor. Regőczy István, a jelölő bizottság elnöke ismertette azt a harmincöt nevet, amelyet a 63 felmerült névből szűkítették ennyire a beszélgetések so- rán. A kerületi küldöttértekezletre delegált küldöttekre is ekkor szavazott a küldöttgyűlés. 75-ből 74 érvényes szavazattal a gyűlés meg- választotta az új KISZ-bizottságot, melynek tagjai: Akar László (I. évf.), Ábrahám Ágota (belker. tanszék gyakornoka), Balázs Katalin (I. évf.), Bródi Gábor (I. évf.), Csáki György (II. évf. népgazd. terv.), Csizmadia Gizella (I. évf.), Fábian Judit (II. évf. közl.), Flóris Ti- bor (II. évf. külker.), Garamszegi Ágnes (II. évf. külker.), Gyarmati István (III. évf. kül- ker.), Gyórfi Emil (II. évf. pénzügy.), Ipper István (I. évf.), Janurik János (II. évf. ip.), Kerekes Sándor (technológia és áruismereti tansz. gyakornoka), Kovács István (III. évf. ipar), Kramár László (I. évf.), Major Ágnes (III. évf. külker.), Németh György (pg. tan- szék gyakornoka), Orosz Éva (II. évf.), Rácz Ágnes (II. évf. ipar), Regőczy István (IV. évf. külker.), Staffira Zsuzsa (V. évf. tanár B.), Sterba Katalin (II. évf. agr.), Szabó Imre (III. évf. belker.), Szabó László (III. évf. közl.), Szentiványi Gábor (II. évf. külker.), Szivi Jó- zsef (I. évf.), Tarcsi Gyula (munkatud. tansz. gyakornoka), Tardos János (III. évf. ipar), Tarr László (II. évf. ipar), Temesi József (IV. évf. ng. terv.), Veres Pál (IV. évf. Tanár A.), Vértes András (III. évf. ng. terv.), Vince Gá- bor (II. évf. belker.), Zsohóvszky Sándor (I. évf.).

A kerületi küldöttértekezletre Kovács Ist- vánt, Németh Györgyöt, Orosz Évát, Rácz Ágnes, Staffira Zsuzsát és Vince Gábort de- legálta a küldöttgyűlés.

Szarvas László zárszavában úgy értékelte, hogy a küldöttértekezlet megfelelt a beveze- tésben említett követelményeknek, fegyelmel- zett, felelős vita, lelkesedés jellemezte az egész napos munkát. Ez utóbbi este nyolckor sem hagyott alább, amikor is a küldöttek a gyűlés befejezéseket élekezték a DIVSZ- indulót.

A KISZ-bizottság tagjai még / aznap este megválasztották a 11 tagú vb-t, amelyen a bi- zottság egyhangúlag ismét Németh Györgyöt választotta a vb titkárává, vb-tagokká pedig: Ábrahám Ágota tanulmányi felelős, Bródi Gá- bor kulturális felelős, Csáki György ált. kari titkár, Flóris Tibor ker. kari titkár, Janurik János koll. felelős, Kovács István érdekvédel- mi felelős, Orosz Éva szerv. titkár, Rácz Ág- nes iparkari titkár, Tarcsi Gyula agit. -prop.- titkár, Vince Gábor vez. képzős fel. (A kül- döttértekezletről szóló tudósítást lapunk 2. oldalán folytatjuk.)

A határozat elfogadva. (Fotó: Eszes.)

Aktívan politizáló, egymást nevelő közösségek

Politikai nevelőmunkánkról

A küldöttértekezleten elhangzott hozzászólások két nagy témakörhöz kapcsolódtak. Az egyik a széles értelemben vett politikai nevelő munka (nagy hangsúlyt kapott ezen belül az alapszervezeti munka javítása) a másik, a tanulmányi munka és az ezzel kapcsolatos kérdések.

„Legfontosabb célkitűzésünk, az aktívan politizáló, egymást nevelő közösségek kialakításában még a kezdeti fokon tartunk” — állapítja meg a beszámoló, az alapszervezeti munkával kapcsolatban. A politikai munka javítása érdekében pontosan ismerni kell a hallgatók eszméi, politikai arculatát. **SZABÓ LÁSZLÓ**

az **ÁPB** vezetője a készülő arculatfelmérésről számolt be a küldötteknek. A kérdőív a tudományos szocializmus és a szociológia tanszék oktatóinak közreműködésével elkészült, és május 10-e körül, tehát még a vizsgaidőszak előtt megkapják az alapszervezetek. Körülbelül 700 fő vesz részt a felmérésben a karoknak megfelelő arányban.

Az **ÁPB** másik terve a politikai oktatás beindítása másodévesek részére. Elsősorban alapszervezeti tagoknak szervezik ösztől négy-öt csoport indításával. Konkrét napi témák kapcsán politikai alapfogalmak tisztázásán keresztül jutnának el a tanfolyamok résztvevői a belső egyetemi kérdésekig. Ez utóbbihoz kapcsolódik az **ÁPB** másik javaslata: egy egyetemi KISZ-fórum megteremtése a klubban. Az alapszervezetek tagjai találkoznak itt a kari vezetőséggel és beszélnek meg problémáikat. Küldöttértekezletszerű, de nem döntést hozó fórumként szerveznék. Ugyanezt félévente egyszer egyetemi szinten is meg lehetne rendezni a KISZ-bizottság, illetve a vb-tagok részvételével — amikor is általánosabb KISZ-témák kerülnének napirendre.

Mindezek célja egyrészt javítani és folyamatosabbá tenni a kapcsolatot KISZ-vezetők és tagok között, valamint elérni azt is, hogy ne csak a pol-táborokban legyen politikai hangulat. A politikai tartalmi munka erősítésének fontosságát hangsúlyozta

DR. GONDI JÓZSEF hozzászólása első részében. Figyelmeztetett arra a veszélyre, hogy ha túlságosan az elvi módszertani előkészítésre helyezük a súlyt, elodázzuk a problémák megoldását. A módszereket, formákat, munka közben is lehet alakítani, tehát az akarásra, a nagyobb követelmények támasztására kell koncentrálni elsősorban.

Azt, hogy a követelményekkel, és ezzel szorosan összefüggésben a szervezeti fegyvellemmel nincs minden rendben, többen elmondták a küldöttértekezleten.

Voltak, akik a fegyelmi eljárások gyakoribb alkalmazását javasolták a probléma orvoslására, mások kevésbé egyszerű módszereket; a felelősséget, a normák kialakításának segítését, és ezek jelentőségét hangsúlyozták.

Azt, hogy milyen nagy a kari és alapszervezeti vezetők felelőssége e téren.

RÁCZ ÁGNES ipar kari titkár elmondta, hogy az ipar kar vezetősége súlyos kritikát kapott a pol.-táborban amiatt, hogy nem foglalkozott megfelelően az alapszervezetekkel. Ezért az új vezetőség ezt tekintti legfontosabb feladatának egyikének. A hogyan viselkedjen a vezető? Párbeszéd elég nehéz kérdés. Például a beszámoló említi, hogy az alapszervezeteknek rendelkez-

dott **VINCE GÁBOR** hozzászólása. Stratégiánk, hosszabb távú célunk a szocialista szakemberképzés segítése. Ehhez ki kell alakítanunk az emberekben a közelebbi felelősséget és aktivitást a jó szakemberre és kommunistává válás iránt. Sok helyről szedi össze az ember az ehhez szükséges normákat, de nem beszélhetünk arról, hogy valami olyan kohóban szedték össze, ami bárki számára rendelkezésre áll. A KISZ-munka normái éppúgy, mint a tanulás normái, jórészt spontán módon alakulnak. Vajon szerencsések-e így ezek a normák? Tudatos normaalkítással többet lehetne elérni. Ez többévtől feladat. A KISZ-munkában például éppúgy az alapszervezetek feladata is, mint a kari vezetőségé. Az itt

Ált. karosok. (Fotó: Eszes.)

nük kell a munkatervben rögzített, és annak alapját képező koncepcióval. A tapasztalatok itt azt mutatják, hogy a kari vezetőségtől várják a segítséget az alapszervezetek, mégpedig sokszor elég direkt segítséget várnak. Holott ők ismerik magukat és egymást, csak ők tudnak differenciálni a különböző felkészültségű emberek között, hogy ki-re mit lehet, és kell bízni.

Sajnos, az sem ritka, hogy maga az alapszervezet sem támaszt olyan követelményeket, ami a vezetőt arra készítetné, hogy napi kötelességének érezze a munkáját.

Az új ipar kari vezetőség két új reszortterület kialakításával szeretne ezen a helyzeten segíteni. A titkárhelyettes kíséri elsősorban figyelemmel az alapszervezetek munkáját, tartja velük a kapcsolatot. A másikra, a vezetőképzési felelős reszortjának létrehozására azért volt szükség, mert szeretnénk kari vezetőképzést indítani. A sokat emlegetett, de alapszervezeti vezetők által jó, ha elolvasott Alapszervezeti stratégia és taktika című anyag egyes fejezeit is feldolgozánk. A követelmények normák kérdéséhez kapcsoló-

sokat emlegetett fegyelem is normák kérdése, és nem a fegyelmi osztás a detartatás fő eszköze.

A munka során kellene ki-választódnia az értékeknek (persze fokozottabb differenciálással, jutalmazással, elmarasztalással ezt elő lehet segíteni). Annak, hogy jelenleg alapszervezeti vezetők dolgában nem állunk a legjobban, oka a tudatosság hiánya. A káderpolitikai határozatok, következetes betartására van szükség.

Arra, hogy a jó alapszervezeti vezetőket ne vigyük el az alapszervezetekből, különösen a reszortosokkal van sok probléma. Látnunk kell azt is, hogy a vezetőképzés nagyon fontos terület, de nem fog mindent megoldani. Legfontosabb, hogy a kari vezetőségek ne hagyják magukra az alapszervezeti vezetőket. Nagyon fontos az is, hogy másodéves következtésben, szakágazatok szerint alakítsuk a csoportokat, s így az egyetemi képzési rendszerből adódó nehézségeket kevésbé fogja megsínyleni a mozgalmi munka. Az alapszervezeti munka mellett a nevelés kérdéseire fordította a figyelmet több hozzászólás.

SOLCZIK SÁNDOR elsőéves hallgató az egyetemi nevelőmunka hiányát panaszolta.

Nemcsak a politikai, az erkölcsi nevelés szükségességét, és az erre vonatkozó igényt is hangsúlyozta.

Nagyon szimpatikus példaként említette azt az esetet, amikor az oktató 20 percet feláldozott az órából egy erkölcsi téma megbeszélésére. De ez egyedi és esetleges példa, jó lenne, ezzel többet törődni. A KISZ-munkával kapcsolatban elmondta, hogy az első éven körülbelül 100 ember dolgozik, a többiek szép lassan úsznak az árral. Megfelelő decentralizációval kellene végezni és számon kérni a munkát. Az elsőéveseknél (fiúknál), még friss Kalocsa emléke, és természetesnek érzik, hogy számonkérés nemcsak a hadseregben van.

SELMECZI LAJOS, a pártbizottság szervező titkára a nevelés és oktatás kapcsolatairól szólva elmondta, oktatómunkánk szerves része kell, hogy legyen a nevelő tevékenység is. Nem elég tudásanyagot átadni, hiszen a szocialista szakemberképzésben az első szó éppoly fontos, mint a második. Hogy az elsőéves hozzászóló ezt hiányolja; azt jelenti, hogy fokozni kell e téren az erőfeszítéseket. Az egyetemi, állami és pártvezetésnek ez legalább olyan fontos feladata, mint a KISZ-nek. A párt irányító szerepéről szólva külön kiemelte, hogy az nem lehet szervezetek közötti kapcsolat kizárólag. Az oktató és hallgató párttagok egyéni munkája nélkül a párt irányítása egyoldalúvá, félkarúvá válik. (Több hozzászóló említette, azt a problémát, hogy a kari KISZ-vezetőségek és pártcsoportok vezetői között általában jó a kontaktus, de már a reszortosok nem tartanak megfelelő kapcsolatot.) Az egyes hallgatói párttagok esetében is jobban ki kellene használni a lehetőségeket, hogy a HPCS-tagok nagyobb hatással legyenek a pártot kívüliekre. Továbbiakban a nevelőtevékenység kapcsán hangsúlyozta Selmeczi elvtárs, hogy

a pártépítés, a legjobb KISZ-tagoknak a párba való ajánlása továbbra is nagyon fontos feladat. A novemberi határozat értelmében azonban javítani kell a tagfelvételi munka színvonalát, növelni a követelményeket.

Viszonylag kevesebb szó esett a politikai nevelőmunka három olyan területéről, ahol még elég sok a kihátráltatás lehetőség. Konkrétan a kollégiumi, kultur- és sportmunkáról van szó.

A kollégiumi munka területén legfőbb probléma a helyes módszerek megtalálása. „A kollégiumok akkor válnak a KISZ-munka bázisává, jól működő területévé, ha olyan feladatokat tűznek ki célul, amelyek megfelelnek a kollégium speciális helyzetének, adottságainak, s messzemenően figyelembe veszik a kollégium szociális intézmény jellegét. Ez a megállapítás triviá-

(Folytatás a 3. oldalon)

Szarvas László megnyitja a küldöttértekezletet (Fotó: Eszes.)

Határozatok

1. Az alapszervezetek döntő feladata a kommunista szakemberképzés érdekében végzett közös munkatevékenység formáinak keresése, amely a közösség építésének és fejlesztésének legfőbb kritériuma. **POLITIKAI NEVELŐMUNKA TERÜLETÉN**

2. Növelnünk kell vezetőink vitakészségét, a KISZ-vezetők jól felkészült tagjaink politikai munkájának offenzíváját.
a) Marxista világnézeti alapokkal rendelkezéskor feladat a tudatos, megalapozottság fokozása.
b) A tőlünk eltérő nézeteket vallókkal szemben teljes nyíltsággal kell fellépnünk mind alapszervezeti, mind kari és egyetemi szinten.

3. Fentiek elősegítésére érdekében:
a) Minél előbb kell befejezni az arculatfelmérést a pártbizottság segítségével.
b) Az **ÁPB** indíttson be először a II. évfolyamon alapkérdésekkel foglalkozó politikai oktatást.
c) A karok továbbra is feltétlenül rendezzék meg a politikai táborokat.

4. Tovább kell javítani pártépítési munkánkat, fokozott követelményeket kell állítani a jelöttek elé.

5. Egyetemen kívüli nevelőtevékenységünk javítása érdekében:

a) Az **ÁPB** munkájába ismét be kell vonni az MD és a középiskolai politikai vitaköröset vezetőjét.
b) A marxista diákakadémia és a politikai vitaköröset munkája során fordítson nagyobb figyelmet kerületünk középiskoláira.
c) Nagyon figyelmeztet kell fordítani az üzemi politikai kör-csoportok káderproblémáinak megoldására.

SZERVEZETI ÉLET TERÜLETÉN

6. Következtésben kell érvényesíteni KISZ-vezetőink munkájában a demokratikus centralizmus elvét. Ez egyrészt azt kell jelentse, hogy a határozatok minél demokratikusabban készítsük elő, másrészt azt, hogy a határozatok betartását, végrehajtását következetesen központilag kérjük számon.

7. Növelnünk kell szervezeti életünk fegyelmét, az azt megsértőkkel szemben határozottan kell fellépnünk.

SZAKMAI TANULMÁNYI MUNKA TERÜLETÉN

8. Az oktatási munka segítését szolgáló tevékenységünk, céljaink és módszereink összefoglalását, pontos kidolgozását minél előbb be kell fejezünk.

9. Az eddigieknél többet és jobban kell foglalkoznunk az egyetemre már bekerült munkás-paraszti származású hallgatók tanulmányi segítésével.

10. Az alapszervezeteknek az eddiginél többet kell tenniük a tanulmányi fegyvellem javítása, a tanulmányi munka folyamatos végzése érdekében.

10/a. Ezen belül a KISZ-alapszervezetek félévenkénti taggyűlésen beszéljék meg a tanulmányi munkájukat, a tanulmányi fegyvellemmel kapcsolatos kérdéseket.

11. Nagyon gondot kell fordítani a KISZ-vezetők és az egyetemre párttagként bekerült hallgatók tanulmányi munkájának figyelemmel kísérésére és segítésére.

12. Javasoljuk, hogy a hallgatók szabadon választott témából is koncentrállhassanak, ha a tanári segítség biztosított.

A VEZETŐKKEL VALÓ FOGLALKOZÁS TERÜLETÉN

13. Következtesen be kell tartanunk káderpolitikai elveinket.

14. A vb és a kari vezetőségek biztosítsák azt, hogy a vezetőképzésben részt vevők számára a foglalkozások idején más programokat nem szervezzenek.

15. Szorosabbá és koordináltabbá kell tenniük a kapcsolatot a kari vezetőségek és a vezetőképző bizottság között.

16. Nagyon gondot kell fordítani annak ellenőrzésére és számon kérésére, hogy KISZ-vezetőink munkájukban mennyire hasznosítják a vezetőképzésen hallottakat.

17. Fentiek érdekében:

a) A vezetőképző bizottság minden, a képzéssel kapcsolatos információt és irásos anyagot adjon meg a kari vezetőségek és a KISZ-bizottság tagjainak.

b) A kari vezetőségek azon tagjainak, akik korábban nem vettek részt a képzésben, megválasztásuk után ez kötelező.

c) A kari vezetőségek tagjai a kari csoportos foglalkozásokon a lehetőleg szélesebb körű részvételre törekedjenek.

18. Az ifjúságpolitikai kutatócsoport.

a) A KISZ-bizottság és a kari, valamint alapszervezeti vezetőségek részére önképzésük fokozása érdekében rendszeresen tematikát állítsanak össze.

b) Tevékenységében az eddigieknél jobban használja fel a meglévő gyakorlati tapasztalatokat, s törekedjen anyagainak a gyakorlati munkában minél közvetlenebbül való felhasználhatóságára.

KOLLÉGIUMI MUNKA TERÜLETÉN

19. Alapvető feladat a kollégiumokban a megfelelő módszerek bővítése, a kollégiumok helyének és feladatainak pontos meghatározása, a kollégiumokban rejlő lehetőségek jobb kihasználása.

20. Mind a KDB-nek, mind pedig a KISZ-vb-nek komoly előrelépést kell elérnie a szakkollégiummal való kapcsolat területén.

EGYEB TERÜLETEKEN

21. Széles körű kulturális munkát kell folytatni a párt kulturpolitikája alapján. Ki kell építeni a kultúrfelelősök hálózatát.

22. Az eddigieknél nagyobb figyelmet kell fordítani a tömegsport kérdéseire, jobban be kell vonni a sportéletbe a lányokat. Ki kell építeni a sportfelelősök rendszerét. A sportfelelős a KISZ-vb állandó meghívottja legyen.

23. Nagyon figyelmet kell fordítani a külföldi hallgatókkal való foglalkozásra, az alapszervezetek jobban vonják be őket a közösségi életbe.

KÉRESEINK, JAVASLATAINK AZ ÁLLAMI VEZETÉS FELE:

1. Kérjük, hogy a házi ösztöndíj-politikához hasonlóan tüsszék az egyetemi tanács napirendjére az oktatás segítségével foglalkozó KISZ-bizottsági anyagunkat.

2. Javasoljuk, hogy az eddiginél több hallgatót vonjanak be a tanácskezelés munkájába.

3. Kérjük, hogy támossák tanulmányi versenyek kibővítésére irányuló kezdeményezéseinket.

4. Kérjük, hogy minden évben biztosítsanak egy napot a társadalmi munka céljaira.

5. Kérjük a sportlehetőségek maximális bővítését, épülő új kollégiumunkban a tornaterem mellett uszoda létesítését, az alagsori uszoda létesítési lehetőségének a technológiai tanszék bevonásával történő ismételt megvizsgálását.

6. Javasoljuk a testnevelési órák felsőbb évfolyamokon a lehetőségek mérten való bevezetését, esetleg fakultatív jelleggel.

7. Kérjük, ha lehetséges, vonják be a KISZ-szervezet képviselőjét a pályalkalmassági felvételi vizsga előkészítésébe.

8. Kérjük, hogy állami oldalról is adjanak több segítséget a nálunk tanuló külföldi diákoknak.

9. Kérjük, hogy valamilyen formában oldják meg a használt jegyzetek továbbadását. Ehhez maximális segítséget adunk.

10. Kérjük, hogy javítsanak az SG munkafeltételein.

11. Javasoljuk, hogy tüsszék vezetőtestület napirendjére a kulturális munkájukat és a KISZ és a kultúrösztály kapcsolatát.

A PÁRTSZERVEZET SEGÍTSÉGÉT KÉRJÜK A KORABBIKON TULMENŐEN AZ ALÁBBI TERÜLETEKEN

1. A pártbizottság fordítson fokozott figyelmet az I. évfolyam munkájára.

2. Az eltérő nézeteket vallókkal szembeni fellépésnél fokozottabb támogatást.

3. A kari pártbizottságok, pártcsoportok, egyes párttagok nyújtásnak nagyobb segítséget a KISZ-alapszervezeteknek.

Iparkari küldöttek

(Fotó: Eszes.)

Aktivan politizáló, egymást nevelő közösségek

(Folytatás a 2. oldalról)

lisnak tűnik, mégsem vettük mindig tudomásul eddig.

A kollégiumnak az egyetemi KISZ-szervezet célkitűzéseinek megfelelően kell végeznie munkáját. Ez azonban nem kell hogy egyben ugyanolyan eszközökkel, módszerekkel, szervezeti felépítéssel (kollégiumon belüli) való munkavégzést jelentsen."

(Beszámoló.) Ezeknek a módszereknek kialakítására tett erőfeszítésekről (tapasztalatsere budapesti kollégiumi vezetőkkel, kollégiumi napok stb.) beszélt JANURIK JÁNOS is hangsúlyozta, hogy erre a területre is jó ötletgazdag vezetők kellenek.

A kultúrunka területén általában jól mennek a dolgok,

legfőbb probléma itt, a KISZ és kultúrosztály kapcsolatának tisztázása, amit határozatlanban is elfogadott a küldöttgyűlés. Ami a kultúrunka területén nehézséget okoz, az, hogy az egyetemen gomba módra szaporodnak a klubok, s ezek munkájának figyelemmel kísérése, koordinálása nehéz, mert általában nincs hosszú távú tervük.

A sport és ezen belül is a tömegsport az a terület, ahol a legrosszabbul állunk. LŐRINCZ PÉTER azt hiányolta, hogy a tömegsportnak nincs gazdája. Nem érzi igazán magának sem a testnevelési tanácsok, sem a KISZ, az egyetemi újság sem foglalkozik vele. NÉMETH GYÖRGY összefoglalójában elismerte az észrevétel jogosságát, de hozzátette azt is, hogy sajnos a hallgatók részéről sem mutatkozik megfelelő igény a tömegsport-

munka javítására, területeinek kiszélesítésére. Ami a lapot illeti, a Közgazdász sorozatban foglalkozott és foglalkozik ezzel a témával, és ha a volt sportfelelős megtalálta az utat a szerkesztőségbe (III. emelet 381.) — mint annyian mások (KISZ-vezetők, HPCS-vezetők, oktatók) — megtalálták — minden bizonnyal még többet is foglalkozott volna az újság sporttémákkal, jelentős sporteseményekről való tudósítással.

Az itt említett mindhárom tevékenységi forma a KISZ nevelőmunkájának fontos területe, alkalmas arra, hogy megnyerjük a mozgalmi munkának azokat, akikben a direkt politikázás igénye nem fejlődött ki kellőképpen.

KOLARIK AMÁLIA tette ezt a megállapítást, aki hozzászólásában a küldöttgyűlést másik nagy témájával

a tanulmányi munka

kérdéseivel foglalkozott. Igen sokan szóltak hozzá ehhez a témakörhöz is. Volt olyan vélemény a küldöttgyűlésen, hogy a KISZ elsődleges feladata a politikai munka, és mintha átéltünk volna a ló túlsó oldalára, túl sokat foglalkozunk tanulmányi kérdésekkel. Nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy a szakmai tanulmányi munka ma, amikor a KISZ elsődleges célja a szocialista szakemberképzéshez való hozzájárulás, mennyire fontos politikai feladat. Az idő, a kor követelménye ez. S hogy nemcsak nálunk van ez így, arra igen érdekes példát mondott BARABÁS JÁNOS, a KISZ KB EFO-vezetője. Nemrégiben a Szovjetunióban járt egy küldöttség a KISZ KB-ból. Részt vettek Komszomol-gyűléseken és azt tapasztalták, hogy mindenhol a szakmai tevékenységről esik a legtöbb szó. Amikor megkérdezték, hogy miért van ez, a szovjet komszomolisták elmondták, hogy nagyon is tudatos törekvés ez náluk, hiszen

az országnak ma jól képzett szakemberekre van szüksége a kommunizmus építéséhez. Logikus tehát, hogy a szakmai tanulmányi kérdések kerültek előtérbe a Komszomolban.

Mi korábban egy kicsit elhangoltuk ezt a területet, helyes, hogy most nagyobb figyelmet fordítunk rá. Helyeselte Barabás János azt a törekvést, amely a tanszéki diákképviselet kiépítésére irányul, hiszen a tanszékhez fűződik a hallgatók legtöbb érdekeltége, ennek kell tehát a hallgatói részvétel alapvető színterének lenni.

A tanszéki képviseleti rendszer májusban kerül a KISZ-bizottság elé, és ezután az egyetemi tanács is megtárgyalja. Osztil már szeretnénk alkalmazni. Elhangzott a tanulmányi munkával kapcsolatban néhány ésszerű, konkrét javaslat.

KADÁR JUDIT, a reform által nyújtott több szabad idő kihasználásával kapcsolatban elmondta, hogy a tapasztalatok szerint

az önfegyelm kevés ahhoz, hogy valóban hasznosan töltsék a hallgatók idejüket. Több segítségre lenne szükség az állami vezetés részéről. Példán a folyamatok számonekérés biztosításával.

A tananyagszerke ettel kapcsolatban arra hívt. fel a fi-

gyelmet, hogy nem mindig észszerű, megfelelő az egymásra épülés. Negyedében, amikor már a szakképzésre kellene koncentrálni, vannak olyan anyagok is, amiket előbb lehetett volna oktatni (például áruismeret, vil. gazd.) és ezek helyett szaktárgyakkal foglalkozni az utolsó évben. Nehézséget okoz az is, hogy a szakágazati felelősöket nem ismerik a hallgatók, s így minden problémájukkal a tanszéki vezetőhöz kell fordulniok.

Észrevételezték a hozzászólók, hogy az előadás és szeminárium anyagában sokszor nem megfelelő az egymásra épülés, hogy több előadás helyett célszerűbb és hasznosabb lenne szemináriumot tartani (például könyvvitel), ez az oktatókhoz való személyes kötődés sokszor emlegetett és — úgy tűnik — nagyon hiányolt problémáján is segítene.

KOMJÁTI ANDRÁS, a filozófiai oktatás színvonalának emelése érdekében javasolta, hogy a tanszék mérje fel a helyzetet és az egyenlőtlenséget, jobb színvonal biztosítására tegyen megfelelő intézkedéseket. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a filozófia írásbeli bevezetése ellenérzést váltott ki a hallgatókból.

GONDI JÓZSEF, a szabadidő témájához kapcsolódva, arra irányította a figyelmet, hogy mennyire helytelen ez az elnevezés, és ez nem pusztán formai kérdés. Hiszen a szabad idő olyan időt jelöl, amit bármivel — lehetőleg értelmes tevékenységgel — ki lehet tölteni. A reform viszont az egyéni munkára való inspirálás céljából biztosított több időt a hallgatóknak, helyes lenne tehát inkább egyéni tanulási időről beszélni.

Az egyetemi vezetésnek ezt a törekvést helyeselte, és hangsúlyozta, mennyire fontos az, hogy minél többet olvaszanak a hallgatók kötelező és nem kötelező irodalmat, hiszen tömény koncentráriumok formájában nem lehet elsajátítani az anyagot.

A filozófiaoktatás színvonaláról elmondta, hogy ezzel kapcsolatban a tanszéken is folytak és folynak viták. Egyetemünkön a filozófia nem szaktárgy, tehát nem lehet szakzínvonalon tanítani. Probléma az is, hogy a hallgatók részéről nagyon eltérő igény

és érdeklődés mutatkozik. Az előadásokat tehát közepes színvonalnak tartják. Mindenestre nagyon pozitív igény az, hogy a hallgatók többet akarnak tanulni, kapni valamiből. A tanszék utána fog nézni a kérdésnek, és ha ez valóban nem csak egy szűk réteg, néhány ember igénye, megteszi az intézkedéseket.

VÉRTES ANDRÁS arról beszélt, nagyon fontos lenne, hogy a KISZ is kidolgozza koncepcióját hallgatói oldalról az oktatáspolitikai határozattal kapcsolatban. Ez megkönyvitene és egységessé tenné a hallgatói képviselők munkáját. A reformértékeléssel kapcsolatban a KISZ-nek is ki kell dolgoznia a maga álláspontját, támogatni a pozitív eredményeket, de bírálni a negatívumokat. Azt a javaslatát, hogy aki igazolni tudja, miszerint van olyan oktató, aki a koncentrált időszakban foglalkozik vele, abból koncentráljon, amiből akar — a küldöttgyűlés határozatként fogadta el. Ez, amennyiben megvalósul, a tanszéki képviseleti rendszerrel együtt a TDK-mozgalom a TDK-körök kialakulását és folyamatos munkáját is segítené. Meglenne az az előnye is, hogy a TDK-körök az oktatás rendszeres folyamatához szervesen kapcsolódnának. Végül

felhívta a figyelmet néhány negatív jelenségre, arra, hogy az óraszámok felfelé tendálnak, hogy nem tisztázódott, mikor kell egy tárgyból aláírást, gyakorlati jegyet szerezni, illetve kollokviumot tenni, és helyt adott annak a véleménynek, hogy az állami vezetés részéről nem vettek részt jelentőségéhez mérten a küldöttgyűlésen.

KONCZ KATALIN az oktatói alapszervezet részéről azt a lehetőséget emelte ki, amit a hallgatói KISZ-alapszervezetek és az oktatói KISZ-alapszervezet közötti, jobb kapcsolat kiépítése rejt magában. A fiatal oktatók még elég közel vannak a hallgatói problémákhoz, így a tanszéki kapcsolatok megteremtésében elsődlegesen lehetne számítani rájuk.

Eddig sajnos nem valami jó volt a kapcsolat, amit bizonyított néhány akció (utóstudium) sikertelensége, de az oktatói KISZ-alapszervezet tagjai mint eddig, a jövőben

TDK országos szinten

Az országos TDK-konferencia megnyitója. (Fotó: ESZES.)

(Folytatás az 1. oldalról)

ve egyesületeknek, és ily módon maga a tudományos diákkör is bekapcsolódhat az egyesület életébe. (Pl.: az egyesület ifjúsági szakosztályaként.)

A kapcsolat kialakításánál vetődött fel az a megvalósítandó javaslat, hogy a különböző iskolák hasonló érdeklődésű tudományos diákkörei lépjenek kapcsolatba egymással is.

Végül ideznék egy jó gondolatot a minisztériumi irányelvekből:

„Meg kell vizsgálni, hogy az intézményi tanulmányi szabályzatokban milyen előnyök biztosíthatók a diákköri munkában kiemelkedő eredményt elért hallgatók részére (pl.: dolgozatok, kutatási eredmények elfogadása, beszámolóként, esetleg szakdolgozatként vagy diplomamunkaként), és a megfelelően ítélt módosításokat az intézmény vezetője kezdeményezze.”

Halász Géza

Az igazi Neoton-klub

A Közgazdász márciusi számában megjelent egy cikk a Neoton-klubról. Meglepve olvastam, milyen szinte békésnek tűnő beatklub ez, amely minden vasárnap 5-től 10-ig egyetemünk aulájában működik. Azért meglepve, mert én egészen másnak látom és látom. Mint rendező, minden vasárnap jelen vagyok és úgy gondolom, teljesebb képet adhatok az igazi klubról, mint az említett cikk szerzője, aki egyetlen alkalommal látogatta meg. Látogatása szerencsés időben történt. Semmilyen verekedés, ablak- és ajtótorés, testi sértés nem volt. Januártól azonban ritka az ilyen vasárnapi est egyetemünkön. Nem tudom, hogy milyen céllal kötötték meg a szerződést az együttessel, de hogy ez az egyetem hallgatóinak szórakozását, kulturális igényeinek kielégítését nem szolgálja, az biztos.

A klub rendezvényein nincs közzéadás. Ezt így, szó szerint kell érteni. A 400—500 fős közönség nagy részét IX. kerületi hűlőgázok teszik ki. Ezek a fiatalok nem táncolni, vagy zenét hallgatni jönnek, hanem berügni, kőcedkedni, rombolni egyetemünk berendezéseit. Több közülük rendszeres vendég vasárnap esténként. Nem említem itt részletesen az olyan megtörtént eseményeket, mint a kettes előadó feltérése, a tükrök összetörése a WC-ben, készáruk ellopása, söröslévek törése, zúzása — és sorolhatnám tovább a vandál tetteket.

Csupán egyet emelek most ki. Április 22-én már 8-kor megkezdődött a botrányosorozat. A szokásos verekedést még idejében sikerült a rendezőknek elfojtani (igaz, csak jó pár ökölcsapás árán). 10 óra után egy 20—30 főből álló banda (a kifejezés nyelvi beakadályozott két fiúba, akiket csak úgy tudtak megmenteni a rendezők, hogy elrejtették őket a részeg és ökölcsapásra éhes horda elől. Ezután nadragiszjakkal és szekdarabokkal a rendezőknek estek. Mire a rendőrök megérkeztek, a bejárati oldal ablaktáblái be voltak törve.

Jogosan vetődik fel a kérdés: kit terhel a felelősség ezekért a tettekért végrehajtottak után. A 8—10 fős rendezőgárdát, akiknek — sokszor testi épségüket kockáztatva — 40—50 embernek nem nevezhető épségükkel kell felvenni a harcot? Mindenki beláthatja, hogy nem.

A probléma nem új. Ezek után megfontolandó, hogy meghosszabítsuk-e szerződésüket a Neoton-együttessel, hiszen ez, ha nem is szó szerint, de egyetemünknek deficités. Írásmozgók számára hihetetlennek tűnhet, de — ha lerövidítve is — reális.

Havas István

A KISZ-VB

Németh György, a KISZ-bizottság titkára; Abraham Ágota, tanulmányi felelős; Bródi Gábor, kulturális felelős; Csáki György, ált. kari titkár; Flóris Tibor, ker. kari titkár; Kovács István, érdekvédelmi felelős; Janurik János, kollégiumi felelős; Orosz Éva, szervező titkár; Rác Ágnes, ipar kari titkár; Tarsai Gyula, agit.-prop.-titkár; Vince Gábor, vezetőképzés-felelős

Közgazdászok május 1-én

(Fotó: Eszes.)

A felvonulók között voltunk!

Május 1-én fél 9-kor sokan gyülekeztek az egyetem épülete előtt, hogy résztvevői legyenek a felvonulásnak és a lassanként hagyományossá váló majálisnak. A nagy nap tiszteletére még az idő is kitett magáért, így sokan magukon viselheték a jubileumi vetélkedő „nyomait” — a közgáz trikót.

A felvonulás színhelye felé útközben zenés ébresztőt adtunk a kollégiumok lakóinak. Ennek hatására, mire a végleges gyülekezési helyre a Thököly út és Verseny utca sarkára értünk, már alaposan megnövekedett csapatunk. Itt sajnós néhány órás várakozás következett. De ez sem vetett árnyékot az egész nap hangulatára, jókedvünkre. Amikor végre elvonulhattunk a dísztribün elé, és bemondták a hangszóróba, hogy üdvözljük a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem felvonuló

hallgatóit, tanárait, dolgozóit, már elmúlt dél jócskán, az előre tervezett program is néhány órás csúszást szenvedett.

A Verseny utcai álldogálás alaposan elfárasztott bennünket, de még ez sem tudta megakadályozni, hogy ne énekeljünk végig az utat a Köröndtől a Gellérthegyig. Ha valaki útközben a sor elejéről kicsit visszatekintett, ha eddig nem, most rögtön megérthette, hogy mi az a végtelen sor — ekkor örvendően sokan voltak. Így érkezünk meg a Jubileumi Parkba, ahol az éhes gyomrokat virsli és sör fogadta. Ebéd után a rendezők nem sok pihenőt engedélyeztek, megkezdődött az érdekesen összeállított műsor. Először a német hallgatók adtak elő dalokat, majd a vietnami fiúk és lányok énekeltek el néhányat hazájuk dalaiból.

Ezután egyetemünk tánc-

együttese következett; két vidám magyar táncval kezdtek műsorukat, majd népi ösztánc következett. Bakonyi mester vezényletével száznál jóval többen ropták a különböző táncokat.

A kötelhúzó versenyen, különböző csapatok mérték össze erejüket a kötel két végén. A tanárok is megmérkőztek a végzős hallgatókkal, s szavahihető tanúk szerint most történt meg először, hogy a két csapat egyenlő esélyekkel lépett egymás ellen pályára...

Amikor kissé lecsillapodtak a kedélyek, az énekkar néhány vidám népdalt adott elő. Már-már sokan lemondtak róla, de annyi balszerencse közt, oly sok viszály után végül mégiscsak sikerült összehozni a női labdarúgó-mérkőzést, amely színvonalban sűrűlt a válogatott mérkőzések szintjét. Amikor vége lett a meccsnek, kiderült, hogy ez volt a nap utolsó műsor-száma. Véget ért a majális. S hogy mennyire volt végül is sikeres a felvonulás és a majális? Talán elég annyi, hogy többen még másnap is mondták az egyetemen: kár, hogy évente csak egyszer csinálunk ilyen megmozdulást. Tényleg kár.

Földes Péter

ELSŐ LÉPÉS:

JÓ KÖZÖSSÉGÉ KÖVÁCSOLNI AZ ÚJ VEZETŐSÉGET

A kereskedelmi kar küldött-értekezlete Floris Tibor II. éves külker. szakos hallgatót választotta KISZ-titkárnak.

— Milyen alapot adott a küldöttértekezlet a munkákhoz?

— Az, hogy részt vettem a beszámoló készítésében, igen hasznos volt abból a szempontból is, hogy alaposan áttekinthető az előző vezetőség munkáját. Ami a kari küldött-értekezleteket illeti, az olyan jó közepes volt — ezt nemcsak én mondom, hanem többen, akik megértek már néhányat. A vezetőségi és a tanácsnoki beszámolóhoz hevesebben szöveget hoztam, mint a kérdések hordereje megkívánta volna, viszont hosszú vitát folytattak a küldöttek a funkcionális alapszervezet problémájáról. Ennek egy igen jelentős pozitívuma van, az, hogy sikerült végképp tisztáznunk ezt a kérdést, és így az egyetemi küldött-értekezlet — legalábbis a mi karunk részéről — nem jött elő újra a téma, tehát érdemibb kérdések megvitatása nagyobb súlyt kaphatott.

Amiben konstruktív volt a küldött-értekezlet: határozati javaslatot fogadott el a kari vezetőség és az alapszervezetek közötti kapcsolat javítására, a kari reszort-értekezletek rendszeres megtartására.

— Mik a legközelebbi teendők most, a választás után?

— Rövidtávú terveink, a féléviek szerények. Nagyobb akciónk csak a karok közötti vetélkedőben való részvétel, amelyben sikerült az első helyet biztosítani a ker-

karnak. Legfőbb törekvésünk a félév folyamán, hogy az új kari vezetőséget jó közösséggé kövacsoljuk össze. 4 régi és 5 új tagja van a vezetőségünknek, érthető tehát, ha fontos dolognak tartjuk, hogy az új tagok esetleges gátlásait segítsük legyűrni, jó légkör teremtésével a vitakészséget kibontakoztassuk, s így jó alapot teremtsünk a közös munkára.

Fel kell használni ezt az időt az új vezetőségnek arra is, hogy mindenki ismerkedjen, kialakítsa a maga aktívtagdáját, hogy szeptemberben már egy ütőképes, nagyobb, lényeges feladataink megvalósítására alkalmas gárda legyen a vezetőség.

— Szeptembertől milyen feladatokra fog koncentrálni elsősorban a vezetőség?

— Eszméleti, politikai nevelőmunkánkban szeretnénk elérni azt, hogy a kari politika ne egyedi akció legyen (itt egy már megkezdett munka folytatásáról van szó!). Úgy képzeljük, hogy megjelöljük a fő irányvonalakat, s ezeknek a kari politika mellett kellene kicsúcsosodniuk. A kari vezetőség és az alapszervezetek kapcsolatának megjavításával úgy gondolom, jó eredményt érhetünk el.

Végül a tanulmányi munkában a tanszéki diákképviselő megválasztásában szeretnénk előbbre lépni. A TDK-munka javítását egy kari TDK-felelősre bízuk, aki a kari vezetőségi értekezletek állandó meghívottja is lesz. Mivel az illető szakkollégista, reméljük, ezzel sikerül a kari vezetőség és a szakkollégium közötti megfelelő kapcsolatot teremteni és tartani.

— nak —

1973. IV. 11–14. között rendezték meg Veszprémben a veszprémi egyetemi napokat. Idén jelentkezett harmadizban a VEN, ez a kétévénként megrendezett nagyszabású seregszemle, amely az évfolyamok által választott diáktörtség vezérletével zajlik a reneszánsz életöröm jegyében. Az idei rendezvényorozat mind méreteiben, mind kiállításában minden eddigit felülmúlt volt.

Ezt bizonyítják a nagyszámú és -létszámú egyetemi delegációk, a tv és a rádió jelenléte. A VEN eseményeiről a rádió és az előzetes híradások jövöltábol jóformán az egész ország beszélt. A diáktörtségválasztást megelőző kortes-hadjárat pedig úgyszólván az egész város ügvévált. A házakon, az aszfalton feliratok, plakátok, látványos kortesgyűlések, szellemes kortesbeszéddek, jelölték elrablása, hatóság tömegbefolyásolás (a III. évfolyam egy napra vállalta a menzai kiszolgálást.) Mindez csupán csekély izelítő az előzményekből. Mert a hangulatot, a lelkesedést nem lehet papíron visszadni. Ezen ott kellett lenni.

Az embert már az állomáson elfogta valami furcsa lelkesedés. Az érkező vendégek, a helybeliek mind-mind az eseményeket tárgyalták. Mondhatnám, lázban égve. S a kollégiumban, az egyetemen. Reggel érkeztem fél 9-kor, de már majdnem mindenki talpon volt. Pedig előző este a diáktörtség beiktatási ceremóniája, és az utána következő mulatság sokaknál reggel 8-ig tartott. Bömbölt az egész idő alatt (müsort sugárzó stúdiórádió, s már 8-tól fo-

Egy ember, aki szeret játszani

Különös hatással van rám a színház. Előadás előtt egész nap valami titkos öröm él bennem, az elkövetkezendő este elképzelt, sokszor átélt gyönyöre, sikere, vágyódás a szép, a nagyszerű után. És éjjel, mikor a tapsvihartól ittasan hazafelé tartok, megfogalmazódik bennem valami, amit nem lehet kimondani, és amitől még két-három nap múlva is a színház hangulata árad belőlem. Igen, tapsvihartól ittasan, mert a néző is ugyanúgy élvezi, szereti a tapsot, gyönyörködik a tapsban, mint a színész.

Nagyon szeretem a színházi estéket.

— Mit nézél meg legutóbb?

— A „Popfesztivált”.

— ?

— Örültem a mai témának, voltak — és vannak — fenntartásaim, de azt mondhatom, hibáival és erényeivel együtt tetszett.

— Kedvenc színészeid?

— Szeretem Ruttkai Éva, Törőcsik Mari és Psota Irén játékát, de elismeréssel adózom Latinovits, Sinkovits és Darvas alakításainak is. Sok tehetség és jó színészünk van, rendezők, véleményem szerint már kevesebb. Vonzodom az amatőr színészekhez is, akik sokszor többet adnak, mint a „nagyok”.

— Te mióta játszol?

— Játszani tulajdonképpen itt kezdtem, mert középiskolában „csak” verses műsorokat és esteket adtunk néhány barátommal. Igaz, építőbarokkban és a legkülönbözőbb fórumokon léptünk fel, de nem voltak ezek komoly, érett munkák. Azt hittem, itt az egyetemen minden sokkal jobb lesz. De nem. Szinte évente váltották egymást a rendezők, semmi „nagy” dolgot nem csináltunk, mondhatnám úgy is, hogy nem, vagy csak alig fejlődünk.

Igazi játék most, a Cédulákkal kezdődött, aminek sikere is volt. Talán ez a legjobb munka a négy év alatt.

— Milyen szerepeket szeretsz, vagy játszol szívesen?

— Van, amelyik szimpatikusabb, olyan is van, ami kevésbé, de mindet szeretem. Nem adok vissza szerepet. Némelyik pont rám illik, némelyikhez én idomulok, ott magamat, itt más karaktert kell adni. Talán ezért van az, hogy a versmondás nem áll hozzám olyan közel, mint a játék.

— Neked ebből itt az egyetemen semmi előnyöd nem származik. Miért csinálod tehát?

— Szeretem a játékokat, az irodalmat, egyikről sem tudok — és nem is akarok — lemondani.

Tanulmányaimban tényleg nem használhatom, de károm sem származik belőle.

Ha abba hagynám, hiányozna valami, üresek lennének a kedd és csütörtök esték, bármivel pótolnám is a próbákat.

— Későbbi terveid?

Pesten szeretnék elhelyezkedni, és ha továbbra is szükség lesz rám, itt maradok az egyetem színjátszó körénél. Ha itt nem sikerül, megpróbálom másutt, de nem hagyom abba, amíg lehet.

— Most fogsz államvizsgázni, és a diplomamunkádat is most írod. Nem kellene ideiglenesen megszakítanod ezt a munkát?

— Nem, megszakítani nem kell, sőt! Most nem is lehet. Belekezdünk egy új darabba, de június elejére fel kell újítanunk a Cédulákat, mert meghívták az Egyetemi Színpadra, a könyvhét megnyitójára. At kell rendezni a darabot színpadra, mert eddig pódiumon játszottuk. Nem is tudom, mi lesz belőle! Ebből pedig semmiképpen nem maradhatok ki.

— Az új darabban mi lesz?

— Nyomorék öregasszony.

— Mikor lesz a bemutató?

— Soká, nagyon soká. Nem is tudjuk még, hisz csak most kezdjük, és egy nagyon nehéz darabról van szó.

— Mi ez a darab?

— Fábrián László Gangok című groteszk dokumentumjátéka, a Mindennapok című pódiumjáték-gyűjteményben je-

lent meg. Nagyon jó és érdekes írás. A Józsefvárosban szanalásra ítélt házak lakóinak közösségéről szól, a gangokon élő, örökké civódó, a háborúban közösséggé forrt emberek vágyódását mutatja be, vágyódásukat az új lakás után, és félelmüket az új lakástól, ahol nincsenek gangok, ahol az erkélyek nem befelé, egymásra, hanem az utcára néznek, ahol az emberek hónapokig nem látják egymást, mert egyik korábban, a másik később megy a munkába, s mégcsak véletlenül sem futnak össze a lépcsőházban...

— Valóban érdekesnek ígérkezik, de hagyjuk a bemutatóra, jó? Vizsgáztál már valamiből?

— Igen, tegnap írtam franciából, azt hiszem, jól sikerült.

— Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy most itt vagy és jó a kedved. Nem?

— Valóban igen van.

— Merci Mademoiselle!

★

Igen, megint öt látjátok itt, mint már annyiszor a Közgazdászban, öt, aki nem sztár, nem „favorit”, „csak” egy ember, aki szeret játszani. Egy közös egyetemi hallgató, aki idén végez belker. marketing szakon, aki most írja a diplomamunkáját, és ennek ellenére minden kedden és csütörtökön felmegy a zsigongóba, körülnéz, majd elindul a 113-as terem felé.

S ha valaki az ismerősök közül megkérdezi, hova megy, csak ennyit mond:

— Próbára.

— dobos —

Govrik Klára, színjátszó. (Fotó: Bajusz.)

VEN 1973

lyamatosan zajlottak a programok! S hogy milyen programok! Ime egy kis izelítő a VEN műsorfűzetéből:

— mini fesztivál — az ország legsikeresebb irodalmi színpadainak bemutatója, profi öklívív-mérkőzés — filmvetítés, képzőművészeti szabadverseny, folklorfesztivál, HETPROBA — oktatók (tisztviselői hallgatók) és hallgatók látványos tusakodása, monstre vetélkedő, autóstopverseny, happening.

Mind-mind a lehetőségekhez képest mondhatni tökéletesen megszervezve. És hogy volt-e ezeken résztvevő? Volt ahová még újságíró-igazolvánnyal sem lehetett beférni, mert ha kinyitották az ajtót, kifolyt a tömeg. Akik hajnalig mulattak, reggel egy féldecivel, kávéval pofozták helyre lelkivilágukat, és „újra állt a bál”. Három napig megállás nélkül futotta a rendezők lelkesedéséből, a résztvevők energiájából. S hogy micsoda élményt jelentett ez oktatónak, diáknak, városiaknak egyaránt, bizonyítja az a 2000 főnyi tömeg, amely például a hétpróbára küzdelmeit nézte végig. S itt álljunk meg egy pillanatra.

Érdekes néhány szót szólni ezeknek a programoknak a légköréről, ahogyan három napon keresztül együtt működött oktató és hallgató.

(Már maga az a tény is, hogy 3 napra diáktörtség igtatnak be, figyelemre méltó.) Mert ez alatt is közelebb kerül az em-

ber az emberhez. Ez a vizsgáknál óriási plusz, bár szó sincs holmi „bratizásról”. 3 napig teljesen oldott légkörben, státuszokat félretéve szórakozik minden egyetemi polgár. A VEN után aztán visszasaál minden a régi kerékvádszába, de valami megmarad. S már csak ezért is megéri a VEN, pedig hát ez csupán természetes velejárója ennek a nagyszerű diákhagyománynak.

De nehogy azt higgye valaki, hogy ez csak az én véleményem, hasonló benyomásokkal távozott az a jó néhány egyetemi delegáció is, aki kultúr-csoportokkal, megfigyeléssel képviseltette magát. Így a soproni, a kertészeti, BME, JATE, ELTE egyetemek, de sorolhatnám tovább, a külföldi résztvevőkről nem is beszélve. Mert tanulni nem szegény. Hazánkban különben is kicsit mostoha sorsra ítéltettek a diákhagyományok, bár az utóbbi években próbálják feltámasztani őket. Sajnos, e téren még mindig gyerekecipőben járunk.

A delegációk között hiába kerestem a MKKE csoportját. Egyetemünk hivatalosan nem képviseltette magát. Pedig hát lenne mit tanulni, van műörni való a mi portánkon is, mert a mi hagyományaink is elkallódtak valahol.

Máshol a gólyaavató, ballagás, egyetemi napok stb. örök életre szóló élményt adnak. Veszprémben két évig készülnek egy-egy VEN-re, és alighogy vége van, már a következőre gondolnak. Maguknak csinálják, a maguk szórakoztatására — élményt adóan. Nálunk? Csak azt tudom, ahogy most van, nincs jól. Valaki a múltkor azt mondta — „ez így állóvíz”. Erős kifejezés, hiszen remekül sikerült a jubileumi vetélkedő, de van benne valami, mert a lehetőségek meg korántsem kiaknázottak. Tudom, sokan azzal érvelnek, hogy nálunk nincs egyetemváros. Távol esnek a kollégiumok az „anya-épülettől”.

Viszont van egy Kinizsin, lesz egy új kollégiumunk, nagyszerű lehetőséget kínál a kollégiumi napok, van néhány „izgága” tennivágyó emberünk. Miért ne lehetne nálunk is valami hasonló, hogy legyen mire emlékeznünk?

— Sebők János —

Marx-ünnepély

Marx Károly születésének 155. évfordulója alkalmából megemlékezést tartott a pécsi tagozat május 5-én. Az ünnepet dr. Szűcs Pál, a tagozat pártvezetőségének titkára nyitotta meg, ezután dr. Zinhaber

Ferenc tanszékvezető egyetemi tanár tartott ünnepi beszédet a nagy számú hallgatóság előtt. A tagozat KISZ- szervezete által előadott irodalmi műsorral fejeződött be a megemlékezés.

Vetélkedő, 1973

Az igazság az, hogy a vetélkedő jóval előbb elkezdődött. Pénteken már csak a záróalkotások futottak, igaz, a kivülálló csak ekkor láthatta a felkészülés próbáját, a versenyt.

Nagyon jó ötlet volt a jubileumi vetélkedő. Mielőtt egyetemünk fennállásának 25. évfordulójához. A nagy összejáratás megmozgatót mindenkit, valamennyien izgultunk, lelkesedtünk.

15.00

Az utolsó simítások. Az első évfolyam „székelyén”, a IV. előadónak óriási a zsvaj, a lányok nagy munkában vannak. A nyersanyag: 20 kg kenyér, 32 l cola, 4 kg zsír, 1 kg só és két hatalmas üveg uborka. Ebből kell 80 éhes szájat betölteni a verseny időtartama alatt. A többi előadónak is hasonló a helyzet: az utolsó simítások, még egy próba a mikrofonnal... és rajt.

A zsüri elnöke, dr. Kollár Amália, tagjai dr. Ferenc László, Farkas István és Németh György. A játékvezető Regőczy István.

Az előzetes feladatok elbírálása alapján máris kialakult a kezdő sorrend, az élen az ipar-kar (hangok: minek ezt folytatni, hiszen már megnyertük). A belépő, a pg-teszt nem sikerül előre mindenkinek. A csapatok csak hosszas fejvadász után léphetnek a búvós első kockára.

Beindul a gépezet. Fogy a zsíros kenyér, záporoznak a kérdések. Hol volt a világ első kommunista pártja? A legvalószínűbb Argentína, hát persze, hogy ez a válasz. Kétszáz és a zsüri helyt ad a csapat

óvásának, s egy pótkérdéssel elismeri, hogy mégis Németország mondhatja magának a világ első kommunista pártját. Hol mérik lábba a hangmagasságát? Derű és közbeiktatások: — Talán a magasságot, és az angoloknál? A játékvezető sértődötten közli, hogy igenis, hangmagasságról van szó. (az orgonánál mérik).

A feleletek sikere változó, az első-második helyen az ipar-kar. kar váltják egymást. Az elsősök lassan leszorulnak a negyedik helyre.

17.00

A villámkérdések mellett jönnek a nagy feladatok. De honnan lehet szerezni Dózsa-MTK-FTC-Vasas-szerelést? Úgy látszik, lehet, mert hamarosan megjelennek az aulában az egyesületi színekben pompázó párok, harsány derűnek adva tápot. Aztán a kimondhatatlan (latin) nevű állatok. (Az Állatkert helyettes igazgatója szerint az egyik állat valamiféle lepke, de hogy lehet annak a hangját magnóra venni? — ez az állat volt a tevé.)

Egyszóval a kérdések sokszíniűek, izgalmasak — csak válaszolni nehéz néha rájuk. Néha pedig itt van az ún. objektív akadály. Az elsősök hiába keresnek szovjet közgazdász.

A nagykövetség szerint Magyarországon e pillanatban egy szovjet szakember tartózkodik, ő is most készül a hazautazásra, nem ér rá. Így hiába a lelkesedés, szovjet közgazdász — nincs. Zajlanak az ügyességi vetélkedők is. Sörivás — persze, hogy a legnagyobb pocak győz. Csak a galambfogás nem sikerül, bár egy szemfüles elsős fedeles kosárral állít be, s csak hosszas vizsgálódás után derül ki, hogy a galambba kinevezett madár egyszerű csirke.

19.00

Fáradság. Fogy az autóból a benzín, lassul a futás, több a bakli is. Majd jön a hajrá. Még néhány villámkérdés, és itt az utolsó feladat. Az Egyetem Körül Bajnokság első futama. Táv: az egyetem körül. Akadály: a Pipa-tanszék két kórsó sőre (meg kell inni). Csapat: egy fiú és egy lány (váltásban). Nyeri: ált. kar.

20.30

A verseny vége. Győzött a ker. kar, második az ipar, harmadik az ált. kar, negyedik az elsős évfolyam. Az elsősök vizsgálta: ők még más színekben is nyerhetnek versenyt. Elhangzik a győztes csapat dal-összeállítása. S a maratoni küzdelem után következik a maratoni mulatság a klubban. Itt aztán van sör, jókedv, hangulat (ami megvolt már a verseny alatt is).

(K)

Kísérleti évet zárunk

Igaz, még egy jó erős hónap van a tanév végéig, amikoris valóban lezárunk tekintetjüket a kooperatív képzés kísérleti évét. De anélkül, hogy elkiabálnánk a dolgot, már most nyugodtan számba vehetjük, hogy tanár és diák egyaránt mit tett a mérlegre a siker érdekében.

Volt alkalmunk a „bölcsetől” nyomon követni a kooperatív képzés megvalósításának gondolatát. Akkor is azoknak drukoltunk, akik hittek abban, hogy ez az új képzési forma feltétlenül javítja az esti, -levelező oktatás tartalmi színvonalát.

És tavaly szeptemberben átlépte az a 22 ember az egyetem kapuját, akiknek be kell bizonyítani, hogy van jövője, életképes ez az oktatási forma.

Az az út sem volt akadálymentes, amíg az egyetemig eljutottak. Győzködni a vállalatot, hogy nem lesz hiába kibővített pénz, amit „munkadíjként” a tanulmányi év alatt is biztosítanak, kiérdemelni a bizalmat, hogy éppen ők azok a fiatalok, akik érdemesek erre a kiváltságos helyzetre. De segített az egyetem is rábírnival a vállalatokat, hogy kihasználják a közgazdászokhoz új lehetőségét. Így aztán a közös erőbedobás eredményeként hozzáfoghatott a huszonkettő a tanuláshoz.

A félévi vizsga volt az első erőpróba. A legtöbbjüknek három-négy évi kihagyás után kellett újra bekapcsolódnia a tanulásba. Közülük jó néhányan — ha nem is beszéltek róla — nem bíztak magukban. Mi lesz, ha nem sikerül, hogyan fogad a vállalat, mit mondanak a kollégák? A tépelődést, a gondokat — amelyekbe jócskán belejátszott a két-hetenként otthonról hozott családok egyéb problémája is —, a félévi vizsgák közeledte egyre jobban háttérbe szorította. Tanulni kell! S az elhatározás szerint élték napjaikat. Az első évfolyam megbirodékán úgy számolt be az egyetemi tanácsnak a Makarenko utcai kollégiumban lakó kooperatívistákról, mint a leg-szorgalmasabb diákhallgatókról.

Jól sikerült a félévi vizsga. Az ország minden részéből összeverődött csoportot az

első komoly próbatétel egyégy forrasztotta. Ma már fenntartás nélkül igénylik egymás segítségét, nem szegyelelik gyenge pontjaikat. És ami a fő, most már biztosak magukban, tudják, hogy amit itt az egyetemen követelnek, az teljesíthető, képesek rá, ha tanulnak. Ilyen megnövekedett önbizalommal készülnek az év végi vizsgákra. Igaz, a 22-ből csak 17-en maradtak. Volt, aki már a kezdet kezdetén elment, volt aki a vizsgák idején meghátrált, s ebben talán nem csak ők a hibások. Többet kellett volna velük egy-egy problémásabb tárgy tanítása során foglalkozni. Valahogy úgy, ahogy azt a politikai gazdaságtan és a matematika tanszéken tették. Ahol az oktatónak nemcsak azt mérte fel, hogy ennek a csoportnak feltétlenül nagyobb segítséget kell adni, hogy zökkenőmentesen folytathassa a néhány évi kihagyás után a tanulást, hanem szeme volt arra is, hogy észrevegye, érdemesek rá. A hallgatóknak olyan csoportjával találkozhatott itt az oktató, akik kint, a gyárból, a gépek mellől hozták magukkal több-ségükben a hivatásstudatot. Amit egyetemi évek során nem tudtak sok diákba „belecsepegtetni”, az egy tarjányi technikusban, egy tatabányai kalkulátorban, vagy éppen egy bajai szövőtechnikusban minden előkészítés nélkül testet öltött. Ezért is mondhatjuk túlzás nélkül, hogy érdemes szép feladatok elvégzését a kísérleti évről elvárni, mert az elkövetkező évek — váltakozása az egyetem és az ipar között — feltételezhetően még meglepő eredményeket fognak produkálni.

Ilyen várakozással kíséri figyelemmel néhány vállalat vezetője nálunk tanuló kooperatív hallgatóját. Vannak helyek, ahol rendszeresen beszámoltatják a diákok tanulmányi előmeneteléről. Sőt, egy-két helyen új munkaterületet biztosítanak a tanév végéig visszaterő dolgozójuknak, a szélesebb körű közgazdasági tapasztalatgyűjtés érdekében.

Személyesen volt alkalmunk a bajai Finomposztó Vállalat igazgatójával, Kossár Lajos elvtárral beszélgetni

arról, hogy milyen reményeket fűz a kooperatív képzéshez. Mint elmondta, a rekonstrukció során rohamosan korszerűsödő bajai textilipar, sajnos, nem rendelkezik kellő számú műszaki és közgazdász szakemberrel. Volt már jó néhány próbálkozása a vállalatnak társadalmi ösztöndíjjal stb., de tartósan nem sikerült a gyárhoz kötni a fiatalokat. A Finomposztó Vállalat közgazdász szakemberszükségletének biztosítása érdekében egyetemünk szinte valamennyi oktatási formájára beiskolázott egy-egy dolgozó. Van levelező, nappali és kooperatív hallgatója a gyárnak. A vállalat igazgatója ez utóbbihoz is nagy reményeket fűz. Véleménye szerint ez a képzési forma csak erősíti a kapcsolatot a gyár és a diák között azzal, hogy az egyetemen töltött évet a gyárba való visszatérés éve váltja fel 5 éven keresztül. Nagy szervezési feladatokat kell végrehajtania a közeljövőben a bajai gyárban. Ezekből már ki kell venni a részét a gyár kooperatív hallgatójának is, aki szaktudása gvarapodásával evról evre többet adhat abból, amit az egyetemen kap.

Sajnos, van arra is példa, ahol a vállalat nem sok figyelmet fordít egyetemünkön tanuló dolgozójára. Az eltelt egy év alatt még a szerződés-kötésig sem jutottak el. Pedig a népgazdasági közgazdász-szükségletének igényéről őket a legkevésbé kell meggyőzni, annak hiányát „saját bőrükön” érzik.

Még egy hónap, és utána egy évre elbúcsúznak kooperatív hallgatóinktól, akik közül szinte valamennyien személyes ismerőseinké váltak a szerkesztőségünkben, a menzában, a kollégiumban, az egyetemi folyosón. Lezárul a kísérleti év, amiről majd bizonyára elmondják, hogy lehetett volna jobban előkészített, és eredményesebb is. Az oktatók leszűrik a tanulságokat, a kooperatívok pedig képzésük második évében folytatják a kísérletet a gyárban, a munka melletti tanulással — reméljük sikerrel.

—Halai Edit—

A menzáról jelentjük

Akarva akaratlanul már megjelenésének napja óta figyelemmel kísérem a menzai panaszoknyv sorsát. Lelkiismeretes olvasója vagyok a bejegyzéseknek, mert ezek kicstít tükörképei a menzai helyzetnek. Legalábbis a hallgatók szemszögéből. A sorokból mindig igényes, gyomorpartit hallgató szól. Mert miről olvashatunk? Hídeg a leves, kevés a frissen sült, nincs víz, piszkos a tálca, kemény a kenyér, stb. Egy belévedő idegen ezt olvasva nyugodtan megállapíthatná: a menza (közhasználatú szóval élve) pocék. És ha az ebédközi beszélgetéseket is hallanám! Szóval

szidjuk eleget,

pedig hát... Nincs okunk a túl sok panaszra. Az elmúlt hónapokban volt alkalmam néhány hazai felsőoktatási intézmény menzáján étkezni, s jóformán mindenütt ugyanaz a helyzet fogadott. Egy fajta leves, 2-4 féle készlet. Sok helyen még kisebb étkező, még nagyobb zsúfoltság. Ha ezzel összehasonlítom a mi helyzetünket, az a' la carte és menürendszer, ill. a frissen sültet, a sütemények választékát? A mérleg nyelve alaposan a javunkra billen. Mindehhez jött április 15-től az a' la carte rendszerű vacsora. Ez alkalmából kerestük fel Sári Pálnét, a menza vezetőjét.

„A múlt hónapban kérdőíveket osztottunk szét a hallgatók között, és a többség (60%) igényelte az a' la carte rendszerű vacsorát. Úgy gondoltuk, hogy a kétféle főzelék és frissen sült, ill. a 4-5 féle készlet kielégíti a hallgatók igényeit.

De az ételapon természetesen az igényektől függően lehet majd változtatni. Apr. 15-től megszűnt a Ráday utcában az étkeztetés, s ez mintegy 200 fő pluszt jelent, de a hosszú sorbanállással remélhetőleg hamarosan tudunk segíteni.”

— Ez év januárjában változtak

az élélmzési normák,

hogyan befolyásolja ez az ételadagokat?

— Lecufoljára 1971. májusában volt normarendezés, s akkor az ebédnormát 7.25-ről 8 Ft-ra, a vacsoránormát 5.05-ről 5.60 Ft-ra emelték. Ez kevés volt, mindenképpen jogos volt az a panasz, hogy kevés

egy adag, de hát ennyi fért a keretbe.

Ez év januárjában az ebédnorma 8.30-ra nőtt, a vacsoráé viszont 5.60-ról 6.90 Ft lett. Ez ebédnél 1 dkg-os a vacsoránál 2 dkg-os húsadagmelet jelentett. A vacsorai köretek egy szintre kerültek az ebédével.

A különbséget csak a leves ára jelentette. Ezt egyébként a hallgatók is észrevették. A kérdőíven 54% jelezte a változást.

Sajnos, egyre több gondot okoz a munkaerő-probléma. Nagyon szoros létszámkerettel dolgozunk (53 fő), s a terhelés 15-től csak tovább fokozódik. Sok a nyugdíjas, így néha a termes beosztottak is a termelésben dolgoznak. Ezért fordulhat elő, hogy nincs víz, vagy kenyér az asztalon. Majdnem 1000 főt ebédeltetünk és 1000-1100 körül van a vacsorázók száma is. Így hát

kérünk mindenkit segítsenek

úgy, hogy elmennek a kancsóval a vízcsapig, és ha nincs kenyér, fogják meg a kenyeres kosarat és hozzáik ki a szeletelő helyiségből.

— Ez évben újjáalakult a menzabizottság. Van-e valami változás az ő munkájukban?

— A hattagú menzabizottság vezetője Váradi Szabó Zoltán V. éves hallgató. Tagjai I. éves lányok, de bárkit szívesen fogadnak, ha jelentkeznek. Havonta tartunk ülést. Ezen megbeszéljük a tapasztalatokat, a panaszokat, a javaslatokat.

Elkészítjük a következő havi átlapot. A tagok rendszeresen végeznek szűkellenőrzést, kösőtést. Sajnos, munkájuk elszigetelt, mert a hallgatókkal nincs közvetlen kapcsolat.

Ezért tervezzük, hogy ebéd-időben címkével ellátott

ügyelőszalt állítunk

fel. Itt aztán rögtön lehet az észrevételeket ellenőrizni, javítani. A panaszoknyv esetében is módosítást tervezünk, mert így az a látszat, hogy nem orosvoljuk a beírtakat. Szó lehet egy válaszfűzet bevezetéséről. De a panaszoknyvbe ne csak a bírálat kerüljön, hanem a kívánság, javaslat is. A mostani vacsorarendszerről is várjuk a reagálásokat.”

— Sokan panaszkodnak a hidegvacsora mennyisége és a vasárnapi ebéd egyhangúsága miatt?

— Mint említettem, a vacsoránorma 6.90 Ft. A feltüntetett 9.37 Ft az eladási ár. Tehát mi szombat, vasárnap 6.90 Ft értékben adunk vacsorát, ezért a különbség. Sokakat szeretnék megnyugtatni, tudok a szárnyaskrém iránti ellen-szenvről — jövőben nem vásárolunk belőle. A vasárnapi ebédnél furcsa a helyzet.

Hiába reklamálnak

az egyhangúság miatt, mi az igényekhez alkalmazkodunk. Mert a diák csak a dara- vagy májgulaskelevest, illetve a rántott és párizsi szeletet tartja vasárnapi ebédnek. Még a rántott csirke sem fogy, amíg tart a rántott szelet. Hiába, a szokások... Ha legalább húszan kérnék a karfiollevest? De nincs rá igény.

A vezetőnk nem szívesen beszél arról, ami mellett nem mehetünk el szó nélkül. Alopásokról van szó.

Nagyon sokan visznek ki tányérokat, poharakat, evőeszközöket „majd visszahozzuk” jelleggel. A hallgatók, az egyetemi dolgozók egyaránt. Van, aki bejelenti, de közben csak egyszerűen a szatyorbába süllyeszti a holmit. Es ezeknek csak elenyésző része kerül vissza.

Az elmúlt negyedévben csak süteményes tányérból 300 db hiányzott, továbbá nyoma veszett 200 colásüvegnek (1), megszámlálhatatlan pohárnak, evőeszköznek. (S ebben a mi kezünk is benne volt.)

Egy hónapja működőképes a menza szellőztető berendezése. Sajnos, nem légkondicionáló, csak elszívó és hideg levegőt fúj be. Ezért a téli hónapokban nem használható. Viszont 75-re az is kész lesz, ha...

Az egyetem és a vendéglátóipari vállalat gazdasági vezetése 1973-ig tovább modernizálja az étkezdét. Megoldódik az energiaellátás (gázfűtés), teljes szigetelést kap a helyiség (eddig hiába meszelték, két hónap múlva pergett a vakolat). Esetleg még az étkeztetési tér bővítéséről is szó lehet. Ennyit összefoglalóan a tervekéről. Lehetőségekről. Biztatóak. Félreértés ne essék, nem akarok dicsimimuszot zengeni a menzáról. Mert hibája van bőven. Mégis úgy érzem, mostohán bánunk vele. Könnyen félkezünk. Pedig a dolgok mögé nézve talán másképp fest a valóság. S ha segítenénk, ez a menza még jobb is lehetne.

Sebők János

Bács-Kiskun az első?

Nem mondhatom, hogy Bács megyének vannak örökségei vagy hagyományai egyetemünkkel való kapcsolatára vonatkozóan, de meg kell valonom, rutinszerű munkának tűnt az április 19-20-án megrendezett körutazás a megye városában.

Miről is van szó? Tudjuk — ha nem is mindenki, de sokan —, hogy első évfolyamunk vezetői kapcsolatba léptek Keckeméttel, sikeres előadásokat és vitákat szerveztek a tanyavilágról és még sok más, a megyét érintő problémáról. Május végén Petőfi-túrára készülnek szintén Bács megyében. Ezzel párhuzamosan vagy ettől függetlenül (nem tudom pontosan) a megye is akcióba lépett. A Bács megyében vagy annak közvetlen szomszédságában lakó hallgatók levelet kaptak, melyben ez állt:

„A megyei szervek vezetői az intézmények, vállalatok szakember-utánpótlását a felsőoktatási intézményekben tanuló fiatalokból szeretnék biztosítani. Azt szeretnénk, ha azt a szellemi tökélet, amit tudásuk és friss lendületük, az új iránti lelkesedésük jelent, a megye felvirágoztatására hasznosítanák. Annak érdekében, hogy megismerjék a megye gazdasági életére jellemző ágazatokat és az azokkal kapcsolatos banki finanszírozási és tanácseli feladatokat, meghívjuk 1973. április 19-20-ra egy kis körutazásra... Az utazás, szállás- és étkeztetés biztosításáról a Bank és a megyei tanács gondoskodik a költségek vállalásával.”

A levél alapján elindultunk tehát 19-én, csütörtökön reggel a megyei tanács autóbusszával megyénk „felkutatására”.

Csodálkozva néztük a hartai öntözőfűrt óriásszivattyút, amelyek teljesen automatikusan, négy ember felügyelete mellett, több ezer hektáryi vetésterület csapadékhiányát pótolják.

Meglepődöttünk, amikor a szakosított sertéstelep igazgatója elmondta — az újból fenyegető száj- és körömfájás miatt a telepet nem tekinthették meg —, milyen körülmények között, milyen eljárással „termelik” a sertést. A gondozó be-megy reggel, leveti az utcai ruhát, átmegy a zuhany alatt és beöltözik a munkaruhába. Ugyanez ismétlődik este, munka után. A állatok teljes kö-téségben élnek, szállításuk egyik öböl a másikba targoncán, ládában történik. De etetésük a legérdekesebb. Reggel minden ölben kigyulladnak a lámpák, egy bűgő hang ébresztőt jelez. Erre az állatoknak — a Pavlov-féle feltételes reflex kiépítése miatt — megindul a nyálválasztásuk, a betonra lehullik a tápanyag, a lámpák kialszanak. Az etetőberendezés, az ellátás teljesen automatikus. A gondozók csak ellenőriznek.

A Bajai Finomposztó Vállalatnál kíváncsian figyeltük a több mint 60 éves szövőgépeket — még a Tanácsköztársaság idején mentették át őket a Felvidékről, hogy azután hadi és békes célokra egyaránt működőképesé varázsolva termeljük vele az ország szövetes posztóigényének jelentős hányadát.

Voltunk a Bajai Borkombinát hívós pincében, az állami gazdaságban folyó munkálato- kat végignéztük filmen, s egy kis betekintést nyertünk a vezetési titkaiba is.

Kiskunhalason az AFESZ áruházát tekintettük meg a hívésért előtti forgalomban, amelynek nagyságát bizonyították az előbb még száz és

száz árucikk helyén tátongó üres polcok, amint újra és újra kellett tölni. Am a vevők nem panaszkodhattak, a választékbán és a kiszolgálás minőségében sem volt hiány.

Igy utaztunk tovább Keckemétre.

A gyakorlati tapasztalatok, példák mellé szorosan felzárkóztott a vezető, igazgatók előadása, beszámolója, ahol tulajdonképpen az derült ki, mi is lenne a munkánk, milyen lehetőségek lennének. Csak egy példa az említettek közül. A kiskunhalasi AFESZ (Állami Földműves és Értékesítő Szövetkezet) — mint Mészáros Imre, az igazgató, elmondta — több ezer teljes- és pecsenyebárányt szállít Hollandiának, Franciaországnak, jelentősen javítva ezzel a város, a megye, de ugyanolyan mértékben az ország külkereskedelmi mérlegét is.

Keckeméten, a megyei bank központjában megtartott záróülésem Szokolai Pál negyedéves hallgatónk kérdésére válaszul a bank megyei igazgatója elmondta, hogy szívesen fogadná a végzett közgazdászokat, akik a 4. illetve 8. százalékos nyelvpótlék és lakás mellett az évi 12 helyett 18 nap szabadsággal kezdenének. Végül a közgazdász diplomával rendelkező bank-dolgozók ismertették a tudományos munka és együttműködés lehetőségeit.

Búcsúzás előtt mindannyiunk nevében Szokolai Pál mondott köszönetet a gazdag programért, az ellátásért, igen jónak ítélte meg a kialakult kapcsolatokat, és hasznosnak a kezdeményezést.

Most önkéntelenül felvetődik bennem a kérdés, más megyékben nincs szűkített közgazdákra? Vagy van, de nem úgy kell fogni őket? Persze ezt nem nevezhetem fogásnak, mert ennyit azért, amennyit mi itt megtudtunk, úgy vélem, minden hallgatóknak tudnia kellene megyéjéről, ahonnan jött, és ahova esetleg visszamegy.

Vicinális dugóhúzó, Kémcsokefe. Megfagyott Muzsikás, Húzóútske, ki ne hallott volna már e nevek valamelyikéről, társegye-meink humoros kiadványairól. A Közgazdász utolsó oldalának munkatársai évek óta fájó szívvel gondolkodnak arra, hogy mi, közgazdászok mindmáig nem követhettük példájukat. Örömmel közölhetjük, hogy fájó szívünk hamarosan meggyógyul, a Közgazdász már nyomában van az őszi jubileumi ünnepekre megjelenik. Eleinte aranyozott rínocé-roszbörkötésben és vékony elefántcsontlapokra fara-

gott betűkkel terveztük de egyrészt pénzügyi nehézségeink másrészt a közgazdászokra jellemző álszerűség miatt eltekintünk ettől és papundecli címlapon fog megjelenni. Tartalmától viszont frenetikus hatást várunk, bár a vélemények egyelőre megoszlanak az előjelt illetően. Szerkesztőségünk nem elégedett meg 25 év legjobb írásainak összegyűjtésével, hanem a tanultaknak megfelelően szintetikusán, dialektikusán és szigorúan materialista alapon ábrázoljuk azt a fejlődést, ami egy mindenre fogékony nyíladozó lelkű középisko-

lásban végbemegy egészen addig, amíg egy bátor, harcos, tettekre kész, mindenre elszánt közgazdász elindul az élet mezejére. E félelmi három utolsó számunkban a könyv gondolatmenetét és formáját követe minden fejezetből közlünk egy-egy írást, fotót, karikatúrát, s ha netalán tetszenének, akkor bizvást remélhetjük! Ezek az írások ugyanis kimaradtak a könyvből, ami bekerült a még ezeknél is jobb. Hogy hol kezdjük? Természetesen ott, hogyan kerültünk ide?

I. Az érkezők

MIÉRT MENTEM PONT IPARSZAKRA?

RIPORTER:

Kedves Hallgatóim! Itt álunk a mikrofonunkkal a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem frissen renovált I. előadójában. A méretek szinte lenyűgözők. Nem is tudom hirtelen mihez hasonlítsam ezt a hatalmas, a technika minden vívmányával felszerelt termet. Láttára ösztönösen a római Circus Maximus jut az ember eszébe. Csak az köralakú volt, és ha jól emlékszem, vadállatok léptek fel benne idomítóikkal. Itt pedig — nos, itt pedig most éppen az iparszakra felvettek színe-java gyűlt egybe, hogy meghallgassák az ipar-gazdaságtan-fejlesztés szervezési konglomerátumáról szóló előadást.

Megragadjuk az alkalmat, és megkérdezzük néhány hallgatótól, hogy miért választotta éppen az iparszakot?

I. FIÚ:

Hát kérem, én tulajdonképpen világegyetem könyvkötő szerettem volna lenni. De ott nem volt hely. Aztán meghallottam, hogy itt rengeteg szabadideje van az embernek, így aztán idejöttem. Szabadidőben magánúton kötötgetek. Meg estin végzem a „hogyan kőssünk bőrbé és műbőrbé?” tanfolyamot. Tetszik tudni...

RIPORTER:

Na és magácska, szintén horgoló?

I. LÁNY:

Óh, dehogya, hová tetszik

gondolni! Csibe Zsuzsika vagyok és Celldömölkéről jöttem a fővárosba. Egyenesen az egyetemre siettem és a külker szakra jelentkeztem. De mivel nagyon szépen tudok cselezni, így az iparszakra vettem fel.

— Hurrá! Felvettek!

RIPORTER:

Na és maga?

II. FIÚ:

Tudja kedves szpiker elvtárs, nálunk ez már szinte családí hagyomány...

RIPORTER:

Nagyszerű! Családi hagyomány.

II. FIÚ:

Igen, már szinte tradíció, hogy a legidősebb fiúgyerek valami olyan szakmát tanul ki, amilyen még nem volt a

faluban. A papám mélyhegedűhangoló, a nagyapámnak meg jégérsőkötője van, a szepapám meg rozsmaringfénnyesítő volt Bem apó seregében. Bevallom, én is sokáig haboztam a hajóhorgony-nikelezés és az ipar szak között. De aztán arra gondoltam, ha megtudják a faluban, hogy mennyi egy könnyűipari miniszter kezdőfizetése, biztos nem lesz rajtam kívül senki, aki ugyanezt a pályát választja.

RIPORTER:

(Az utolsó fiúhoz lép): Halljuk, halljuk! Magát mi vezérelte ide?

III. FIÚ:

(Hallgat, lehajtja a fejét)

RIPORTER:

Na, ki vele, ne szégyellje!

III. FIÚ:

Én nem is tudom... hogy is mondjam el... de... de... nekem...

RIPORTER:

(Elszörnyedve): Te jó isten! Csak nem?

III. FIÚ:

(Kiböki): De igen, nekem... hivatásérzetem van!

(puskás)

Mint ahogy a szerelemhez, a verekedéshez és az uralkodáshoz legalább két ember kell, úgy az oktatáshoz is. A Tanár és a Diák. Avagy személys névmásban.

NFT:

Ne vitakozzon! Nem érdekel a magánvéleménye. Elég telen. Adja ide az inderét! Hogy is hívják magát? Ugye estis?

III. FELVONÁS:

NFT:

(a folyosón a kollégájával beszélget): Képzeld, délelőtti vizsgáztattam, bejött hozzám egy szakállas pasas, olyan idősebb forma, és mindenáron be akarta mesélni nekem, hogy ő jobban tudja a politikai gazdaságtant, mint én. Érted, hogy mit mondok? Hogy nálam jobban tudja a pégét!!!

KOLLÉGA:

És hogy hívták?

NFT:

Valami Marx Károlynak.

(rózsahegyi)

VIZSGA

delemlre. Már Furier is beszélt a külkereskedelem fontos... (NFT közbevág.)

NFT:

Nekem maga itt ne absztrahálgasson. A kérdésre legyen szives válaszolni. Készült vagy nem készült?!

ISZU:

(szerényen): Kérem, én tudom, hogy a politikai gazdaságtanban nem vagyok zseni, de az az érzésem, hogy ezt a kérdést csak így lehet megválaszolni, ahogy én hozzáfogtam.

— Nem volna kedvük inkább egy kis utlihoz? —

Kosaras lányaink

Férfi focisták mérkőzéskezdéskor

IDÉN MÁSODSZOR került megrendezésre a tudományegyetemek Felszabadulási Kupaja Debrecenben. 5 egyetem — 5 sportágban mérte össze tudását. Az 5 egyetem a József Attila Tudományegyetem, az ELTE, a Kossuth Lajos Tudományegyetem, a pécsi Jogtudományi Egyetem és a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem volt. Részt vett vendégként még a finn és lengyel férficsapat.

60 fős csapat képviselte egyetemünket. Minden sportágban erős csapatokat indítottunk, ennek eredményeképpen 2 ponttal lemaradva a II. helyet szereztük meg az összesített pontversenyben. Legsikeresebb csapatunk a labdarúgók és a sakkozók voltak.

Férfi labdarúgóink 10 csapat közül a második helyet szerezték meg. Érdemes leírni eredményeiket, hiszen csak a balszerencse akadályozta meg győzelmüket. A selejtező csoportban 3 győzelem, 1 döntetlen, 18:4-es gólaránnyal az elsők lettek. Sajnos az utolsó selejtező mérkőzésen a lengyelek igen sportszerűen játéka következtében Vida József bokája eltört és két másik játékosunk is megsérült. Az elődöntőben az ELTE csapatát verték 1:0 arányban. És következett a döntő. Ellenfelünk a nagyon sportszerű finn csapat volt (a selejtezőben már 4:0-ra legyőztük őket). Csapatunk tartalékosan állt ki és bizony látni lehetett a lengyelek elleni meccs következményeit. Ennek ellenére a csapat jól játszott és a rendes játékidőben 2:2-re alakult az eredmény. Hosszabbítás, majd 11-es rúgások következtek. Az egész játéktérteret körülfonták a lelkes nézők, s várták, ki tudja jobban rúgni a büntetőket. Itt a szerencse a finneknek kedvezett, Kovács Géza, csapatunk kapusa, egy remekbeszabott gól után két zúgó kapufát rúgott. Az 5 egyetem között csapatunk természetesen az első lett.

AMIT A FÉRFIAK megkezdtek, a lányok folytatták. Az alig két hete alakult csapatunk — néha tetszetős játékkal, játszva — megnyerte a tornát, két győzelem, két döntetlen 3:0 gólaránnyal. Gratulálunk lányainknak, reméljük ösztöl a nemzeti bajnokságban is ilyen sikerrel fogják képviselni egyetemünket.

A HARMADIK ELSŐ HELYÜNKET a sakkozók érték

el. Nagyon szoros verseny és nagy taktikai harc után 1/2 pont előnnyel végeztek az első helyen. Jellemző a csapatok

Befejeződött a Kongresszusi Kupa

Az ősszel beindított kosárlabdatorna április 1-én, szombaton fejeződött be. A torna végeredménye: I. Ipar III., II. Népgazd. IV., III. Belker. II. évf.

Az elődöntőn történekről külön kell szólni. A Külker IV. miután vereséget szenvedett az Ipar III-tól, az elődöntőn nem jelent meg. Így a csapatot kizártuk a versenyből, és a IV. díjat nem adtuk ki. Túl ezen a fegyelmi döntésen, nem lehet szó nélkül hagyni azt, hogy a Külker. IV. mérkőzését az Ipar III. ellen újra kellett játszani, mivel a jegyző-

erősségére, hogy a 16 induló között 10 mesterjelölt volt.

Női kosarasaink a második helyre szorultak, idén sem bírták legyőzni a nagyrészt NB II-es játékosokat felvonultató Szegetet. Úgy látszik, kosárcsapatunkra lehet számítani, a főiskolai bajnokság második helye után itt is sikert értek el.

Férficsapatunkat az idén tavasszal megalakult KSC III. tagjai alkották. IV. helyezésük első „szárnypróbálgatásuk” eredménye. Igen erős ellenfelekkel kerülünk szembe, a KLTE teljes NB II-es csapatát felvonultatta, a JATE két volt NB I-es játékoskal erősített. Érdemes megemlíteni, hogy ettől a JATE-től Bp. II. o-ban szereplő csapatunk csak 8 ponttal kapott ki.

Kézilabdában mindkét csapatunk harmadik lett, a férfiaknál a balszerencse, a nőknél a téves bírói ítéletek „eredményezték” a bronzérmeket.

ASZTALITENISZEZŐINK közül Hall Géza az utolsó napon lemondta részvételét, így egy férfi kézilabdázó ugrott be. Sajnos ennek eredménye a negyedik hely lett, s bizony úgy éreztük, itt úszott el a csapatverseny első helye.

Ezúton köszönjük meg Lőrincz Péter (IV. évf. pénzügy.) munkáját, aki egyetemünk sportfelelőse volt s igen aktív munkájának eredménye ez a szép siker. Tevékenysége nyomán egyetemünkön a tömegsport fellendülően van. Ezt a fejlődést szeretnénk tovább vinni, s elérni, hogy hallgatóink jelentős százaléka rendszeresen részt vegyen sportrendezvényeken.

Spielmann János

Lapzártakor kaptuk a hírt

274 KISZ-TAG NEVÉBEN

Pécsi tagozatunkon április 30-án volt a vezetőségválasztó KISZ-küldöttgyűlés, melyen 56 küldött volt jelen. A küldöttgyűlésen meghívottként részt vett dr. Hoóz István tagozatvezető, dr. Papp László tagozatvezető helyettes, Harmath Zsigmond, a pártvezetőség tagja és dr. Bíró Péter, az oktatói-dolgozói KISZ-alapszervezet titkára. Az írásban közreadott beszámoló felett két és fél óras vita volt. Ezen az eddig megtartott küldöttértekezletek legszínvonalasabb vitája bontakozott ki, mely főleg a KISZ politikai munkáját érintette.

A pécsi tagozat 11 tagú csúszvezetőséget választott. Titkár: Hrubai László III. éves piacerszervező szakos, tagjai: Horváth Gyula, Szabolcs Imre és Németh Árpád III. éves piacerszervezők, Auth Erzsébet, Kocsis Sándor II. éves piacerszervezők, Vincze Rózsa, Rechnitzer János II. éves tervezelmző szakosok, Baka Margit, Cseke László és Burits Pál I. évesek. Az egyetemi tanácsba választották Németh Árpádot és póttagként Horváth Gyulát. A tagozati tanács tagjai: Auth Erzsébet és Szabolcs Imre.

„Pont most elfogyott”

A Makarenkó utcai kollégium egyik szobájának aajtján nemrégiben a következő felirat jelent meg: **PONT MOST ELFOGYOTT!** Gyönyörű festett táblán látható e három szó, szép vastag keretben, négy vasok facsavarral felerősítve az ajtóra.

Elgondolkodtam: mit is jelent ez a felirat. Az nyilvánvaló, hogy valami elfogyott. De mi fogott el, és miért kell ezt mindenkivel közölni? Totózni kezdem: elfogyott a só, a cukor, a fokhagyma, netán a WC-papír... Sok minden elfogyhatott, mint másol is. Tehát ez nem is olyan fontos, annál inkább az, hogy miért kell ezt mindenkiel közölni? No persze, ha az emberi természetet is figyelembe vesszük, nyilvánvaló a felirat lényege. Minden elfogyott, tehát ne is kérjétek semmit, mint ahogy eddig tettétek. Úgy látszik, annyira elterjedt a kölcsönkérés szokása, hogy e szoba lakói jobbnak látták csirájában elfojtani az ilyen próbálkozást.

Az is igaz viszont, hogy ebben a szobában nemcsak a só, a cukor, hanem az emberi jóézés, a közösségi szellem is ELFOGYOTT!

A kollégium igazgatója helyében én mindenesetre csöndben, azonnal leszedetném ezt a feliratot. —kemény—

MARX KAROLY
Közgazdaságtudományi
Egyetem lapja
Felelős szerkesztő:
Parksinszky Tiborné
Budapesti IX.
Dimitrov tér 8.
Telefon: 257-207
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Készült
a Szikra Lapnyomdában